

man følger hans Raad. Det vil derfor efter min Mening være en højst uheldig Ting for en Hypotekbank, hvis den skulde blive stiftet med en Direktør, der er saa slet aflønnet forholdsvis. Det kan ikke nytte at se hen til Embedsmænd og deres Lønninger; man maa se hen til, hvorledes man lønner Mænd i Finansverdenen, som have de samme Kapaciteter eller bære et lignende Ansvar og staa i Spidsen for lignende Institutioner. Jeg vilde finde det højst uheldigt, og det tror jeg, alle ville være enige med mig i, hvis der blev raadet Bod paa dette ved at tillade ham at tage, hvad man i populært Sprog kalder „Ben“. Det vilde være meget uheldigt, og der vilde være stor Fare derved; for en Mand i den Stilling vil det være yderst let at komme i Besiddelse af en Række lønnede Bi-bestillinger o. desl., som ville give ham en forøget Indtægt. Men det vil jo ikke fejle, at ved disse lønnede Biestillinger vil der blive lagt yderligere Baand paa ham, saaledes at Afhængighedsforholdet vil komme til Stede i endnu højere Grad. Nu kan man naturligvis ikke nægte, at man alligevel kan finde en saadan Mand — jeg tror det aldeles ikke —, men man kan maaske finde en Mand, som for en saadan Betaling vilde være villig til at tage den Stilling, og som havde alle de fornødne Kvalifikationer. Men finder man en saadan Mand, er intet sikrere, end at han efter kort Tids Forløb vil forsvinde igen. Den Slags Folk gro ikke paa Træerne, og der er saa rig Brug for en saadan Mand i Forretningsverdenen, at man meget hurtigt vil faa ham over i andre Stillinger, hvor man kan byde ham det 4—5—6 dobbelte i Gage. Hvorledes man nu skal raade Bod paa dette Forhold, ved jeg ikke. Det naturligste var, at man forhøjede hans Gage eller gav ham et Tillæg som Direktør for Tiendebanken, men jeg kunde dog maaske tillade mig at udkaste en Tanke, og det er, at det vilde dog vel ikke være ganske umuligt og navnlig ikke nu uden Forbillede i den bestaaende Lovgivning, at man tænkte paa at tillægge den Mand en Tantieme.

Dette er, som sagt, den eneste, efter min Mening store Indvending, som der kan rejses mod Lovforslaget, thi naar jeg nu gaar over til nogle andre Punkter, vil jeg

forudskikke, at det høje Ting og den højt-ærede Regering ikke just maa tage dette som en Kritik. Selv om jeg ikke fremsætter det i Form af Spørgsmaal, men maake mere i Form af Kritik, bør det nærmest opfattes som et Ønske fra min Side om at faa en noget fyldigere Oplysning, noget fyldigere Forklaring paa, hvorledes egentlig det hele skal gaa til, end den, man faar efter Forslaget. Der savnes i de Bemærkninger, hvormed Lovforslaget er ledsaget — eller i hvert Fald har jeg savnet — faktiske Oplysninger om en hel Del Forhold, som ville være af stor Interesse, naar man skal bedømme denne Lovs Rækkevidde og de Goder, man kan vente af den. Endvidere forekommer det mig, at der kunde være givet noget nærmere Oplysninger, navnlig med Hensyn til, hvorledes man egentlig har tænkt sig, Hypotekbanken skal virke.

Nu tør jeg ikke driste mig til at staa frem som den, der kan supplere Bemærkningerne med de faktiske Oplysninger, jeg savnede, men jeg har dog søgt efter Evne at skaffe nogle enkelte til Stede, og dem skal jeg nu tillade mig at fremhæve for det høje Ting, uden at jeg dog — naturligvis — kan paatage mig noget ubetinget Ansvar for det. Det er nemlig ikke saa let i denne Materie at komme med Tal. Jeg har f. Eks. hørt et æret Medlem i Dag bemærke, at den samlede Prioritetsbyrde i Danmark er saadan noget som 2,500 Millioner. Fra meget kyndige Folk har jeg hørt det bestride; jeg har hørt, at der aldrig nogen Sinde efter Pantebøgerne er sket en Optælling af Pantehæftelserne, og saa længe det ikke er sket, kan man ikke være aldeles sikker paa, hvor stor Byrden er.

Noget lignende gælder med Hensyn til Kreditforeningsobligationerne, hvorom der her er Tale. Ærede Medlemmer have maaske lagt Mærke til, at det, som Lovforslaget sigter til, er de aabne Serier, altsaa ikke de Serier i Kreditforeningerne, som ere lukkede, hvor der ikke kan komme flere ind, men hvor blot de, som ere, løbe af efterhaanden, betales af og forsvinde, men kun de aabne Serier, altsaa Serier, hvor der stadig gives Laan. Jeg drister mig nu ikke til at sige, hvor mange Kreditforenings-